

De Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde.

Antwoord aan den Heer Koldewijn.

Geachte Redactie,

Het zij mij vergund, nog eens Uw gastvrijheid in te roepen, om met een enkel woord te protesteeren tegen een polemiek zooals die door den heer K o l d e w i j n wordt gevoerd.

Een zaak moet toch wel droevig zwak staan, als zij alleen door algemeenheden, verdachtmaking en tastbare onjuistheden kan worden verdedigd!

De heer K o l d e w i j n zegt, dat ik het doe voorkomen, alsof de ontwerpen slechts namens de beide onderteekenaren in zee gaan en voorts dat ik dat beter moest weten en ook beter weet!

Geachte Collega, mijn weten laat in dat opzicht *niets* te wenschen over. Uw voorstel is Bestuursvoorstel, ja zeker, maar daarom is toch het plan „door de minderheid uitgewerkt” wat gij zelf erkent en dat het Bestuur in zijn geheel het er niet mee eens is, behoorde U toch wel in de eerste plaats te weten! Gaarne zou ik dan ook van U vernemen, welk addertje er onder het gras schuilt in mijn wijze van voorstellen? Dat gij met dergelijke opmerkingen de kracht en het peil van Uw antwoord verhoogt, wil er bij mij niet in!

Wat verder betreft mijn geschermd met officieuse beweringen moet ik U doen opmerken, dat ik die bewering alleen putte, zooals voor ieder goed lezer kon blijken . . . uit uw eigen stuk!

Dat die bewering overigens niet onjuist was, is mij sedert

gebleken, daar ik vernam dat Rotterdam geweigerd heeft tot de Maatschappij toe te treden en den Haag slechts toestemde onder voorwaarde, dat zij zelfstandig blijft en geen onderdeel van de Maatschappij mag worden, wat dus vrijwel met een weigering gelijk staat!

Dan zegt U: dat ik beweer dat er een vrij getrouwe copie van de reglementen der Ned. M. tot bev. der Geneeskunst gegeven zou zijn, gaat te ver!

Eilieve collega, wat gaat er te ver? Ik vermoed, dat een ieder, die het reglement van die Mij. naast uw ontwerp legt, tot een zelfde conclusie zal moeten komen en voorts was die bewering in het geheel niet bedoeld als verwijt, wat den goeden lezer ook alweer duidelijk zal zijn en Uw persoonlijke bemerking aan mijn adres dus dwaas en overbodig!

Wat ten slotte Uw laatste opmerking betreft: dat een langzame groei meestal geen slecht teeken is, juist daarin ligt het verschil van inzicht! In dit speciale geval acht ik het zelfs een *fataal* teeken; het waarom heb ik in mijn vorig schrijven trachten aan te toonen.

Waarschijnlijk is de beslissing reeds gevallen als deze regels in het Tijdschrift staan, de kwestie is dan afgelopen en verder geschrijf overbodig; ik zou dan ook niet op Uw antwoord gereageerd hebben, indien gij binnen de perken van een behoorlijk debat gebleven waart!

Ch. F. L. NORD.

Replik op 't schrijven van den Heer Nord.

Geachte Collega.

U noopt mij door uw geschrijf U van antwoord te dienen, wat niet mijn bedoeling was bij mijn antwoord op Uw eerste critiek. Mijn bedoeling was alleen een paar onjuistheden te rectificeeren. Nu krijg ik daar weer een contra op van U, dat zoo *scherp* is, dat ik niet na zal laten, nog eveniets daarop te antwoorden. Geachte collega, U bezigt in uw stuk zulke krachtige uitdrukkingen, U spreekt van *verdachtmaking* enz.

dat 't een ander gauw zou gaan vervelen, nog weer in ons Tijdschrift een debat te gaan houden, indien zulks op een dergelijke wijze geschieden moest. Alle meeningsverschillen kunnen in den goeden toon gesteld worden, alis 't waar, dat men zwart op wit meestentijds krachtiger van uitdrukking is dan men dat wezen zou bij een mondeling debat. Waar 't mij betreft, zend ik u 't stuk niet terug met 't verzoek 't wat te matigen; (doelen strekking kunnen daarom best gelijk blijven) doch betrof 't een ander, ik zou niet aarzelen, alvorens tot opname te besluiten, een poging aan te wenden om den goeden toon te behouden. Een ieder staat 't vrij in ons tijdschrift debatten te voeren, te schrijven enz. mits op eene wijze die niet krenkend is. Ik meende dit hier te moeten neerschrijven opdat men wete, dat ik als Redacteur niet verplicht ben, alles toe te laten.

Doch nu ter zake. Uit mijn eerste stuk moet U gelezen hebben dat 't mijn doel niet was met U een debat over de quaestie te openen, doch slechts een paar onjuistheden recht te zetten. Uw beweren, dat ik met algemeenheden mij van de zaak afmaak, gaat dus allerminst op.

U spreekt van verdachtmaking (!! mijnerzijds. Ik begriep niet waarin. Wellicht omdat ik vroeg, of er een addertje onder schuilde? Wel collega, als men een zaak tegen beter weten in scheef voorstelt, althans zóó, dat de niet met 't onderwerp bekend zijnde lezer er niet uitlezen kan, wat U nu zegt er wel uit te kunnen halen, dan kan alleen 't resultaat zijn dat de zaak er door benadeeld wordt. Benadeelen is dan 't doel en niet door gegronde critiek 't slechte van de zaak den lezer te doen inzien. (Dit naar aanleiding van mijn bewering dat 't concept is een voorstel van 't bestuur, en niet bloot van de heeren Bruske - Koldewijn. Het 2e plan, nadat 't 1e niet ontvankelijk verklaard was).

Geachte collega, U put officieuse beweringen uit *mijn eigen stuk!* zegt u. Het is voor mij te hoog. Neen collega, dat geschermd met officieuse beweringen inzake de R'damsche en Haagsche Vereenigen, dat is 't, waar ik op doelde.

Nu zegt U weer in uw laatste stuk „Rotterdam doet niet mede”, zonder er aan toe tevoegen *waarom* niet. De zaak is, dat de *Rotterdamsche Tandheelk. Vereeniging* niet mede kan doen, omdat onder meer hare statuten dat beletten. Ik geloof dat dit toch iets anders klinkt dan uwe bewering.

Ik constateer feiten, die mijn correspondentie als secretaris van 't voorloopig Bestuur met de Vereenigen, uitwijzen.

Of *Rotterdam* (zooals u zegt) niet mede zal doen, is nog de vraag. De R. T. V. telt volgens de laatste almanak slechts een 10 tal leden. Of dit clubje niet kan blijven bestaan naast een organisatie die Rotterdam in de Maatschappij voert?

Waarom niet.

En nu uw cardinale bewering: . . . „en dat den Haag slechts toestemde onder voorwaarde dat zij zelfstandig blijft en geen onderdeel van de Maatschappij mag worden; wat dus vrijwel met een weigering gelijk staat.”

Collega Nord, ik bewonder uwe ziensgave, doch op 't moment zijn we zoover nog niet. Officieel is mij niets bekend van een decisie van de Haagsche Vereeniging, ik denk dus, dat u officieel ook niets bekend zal zijn. Ik vermoed, dat U de opinie of gedachtengang van een willekeurig lid van de H. T. en M. V. uitspreekt. Ziehier dan, wat mij bekend is.

Destijds heeft de H. T. en M. V. tot toetreding niet kunnen beslissen, alvorens ze inzage gekregen had van de statuten. Tengevolge van dat verzoek heeft 't Voorloopig Bestuur van de Mij, toen de ontwerpen opgesteld zooals ze afgedrukt zijn. Het laatste schrijven van den secretaris van H. T. en M. V. inzake de constitueerende Vergadering van Augustus (die nu evenwel uitgesteld is) luidde, dat de Vereeniging nog niet had kunnen besluiten tot eventueele aansluiting bij de Mij, daar haar eerstvolgende vergadering waarop dit punt ter sprake zou komen eerst in September gehouden zou worden.

September is nog niet in 't land, waarop ik dit schrijf en nu hebt u al 't besluit van de Haagsche Vereeniging (dat

nog niet eens gevallen is) den lezers reeds medegedeeld.

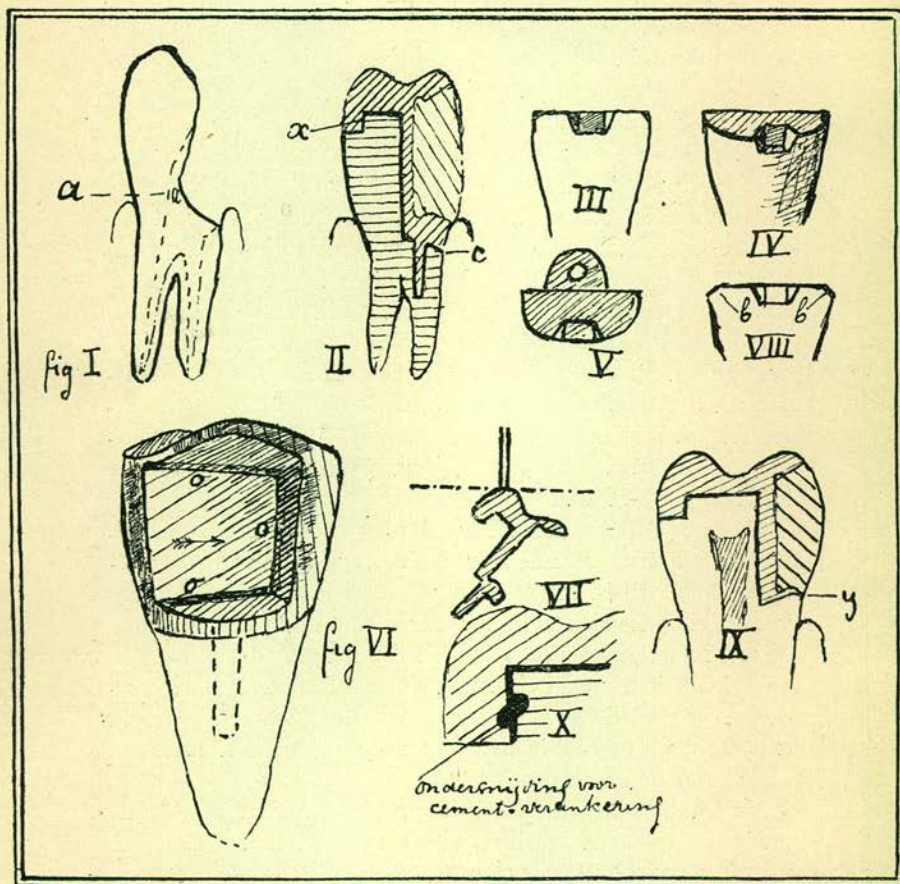
Dat is uw fout, dat U willekeurig maar voor waarheid aanneemt en neerschrijft, wat A. en B. U maar gelieven te vertellen.

Ben ik nu in mijn recht, collega, als ik vraag waartoe dat alles? Mag ik tegen zoo'n wijze van voorstellen niet opkomen? Ik meen nu toch wel voldoende te hebben aange-toond, dat er in uwe stukken veel is, dat de toets der critiek niet kan weerstaan, ten spijt van al uw scherpte. Maar nu nog even iets. Waarom zou eventueel de Haagsche vriendenkring niet kunnen blijven bestaan, maar daarnaast als massagroep opgaan in de Provinciale Z. Hollandsche afdeeling van de Mij? Daar zit m.i. niets in. Laat ik u zeggen dat de mogelijkheid zeer groot is dat de A'damsche T. V. waarschijnlijk 't zelfde zal doen en de maatschappelijke belangen zal trachten te behartigen door middel van de afdeeling N. Holland in de maatschappij en de engere plaatselijke in de stedelijke Vereeniging. (Onderafdeeling van de Afdeeling N.-Holland).

Geachte Collega, ziedaar wat ik u nogmaals te zeggen heb na uw laatste stuk. Laten we kalm afwachten wat door gezamenlijke arbeid van 't brouwsel terecht komt. Eén groote vereeniging die zich stelt tegenover de buitenwereld, indien onze maatschappelijke belangen verdediging behoeven, ik geloof dat is uw wensch evengoed als de mijne. Al dat gerequestreer van de verschillende vereenigingen tentijde van de onderwijsregeling is bewijs genoeg om te doen zien, dat er iets hapert aan de machine.

Nu kunnen we van oordeel verschillen, waar 't geldt die unificatie tot stand te brengen; dat is denkbaar. Maar om nu af te gaan breken, waar nog een kans van slagen, en volgens mij een groote kans bestaat, dat is m.i. een grove fout. Waar u er niets beters voor in de plaats stelt, dat tot ons doel leiden kan, ('t zij snel of 't zij minder snel), daar zeg ik: geef ons nog deze kans.

W. C. KOLDEWIJN

Inlegvulling met Porceleinen Venster.